

О. Гојко Перовић у Горњем Острогу: Причешћујући се Божијом љубављу ми се освештавамо

На празник Светог апостола Јуде, Преподобног Пајсије Великог и Светог Јована Шангајског 2. јула, саборно и молитвено је било у острошкој светињи. Светом литургијом у цркви Ваведења Пресвете Богородице у Горњем Острогу, поред моштију Светог Василија Острошког, началствовао је протојереј-ставрофор Гојко Перовић, ректор Цетињске богословије.

Бесједећи након прочитаног јеванђељског зачала о. Гојко је казао да је наш Бог исти као и прије хиљаду година и биће исти и за хиљаду година, да ће Бог наших предака бити Бог и наших потомака, иако Га не видимо. Објашњавајући како то може бити, подсетио је да нам је Бог ту тајну приближио откривајући нам тајну Бога као Свете Тројице:

“Отац на небу остаје невидљив, и, како каже Јеванђелист, Бога нико никад није видио, али јединородни Син Његов Га је открио. Дакле, Син Божији је дошао, постао и био као човјек, као један од нас. Прије 2000 година живео у Израилу, у Галилеји, Јерусалиму, пострадао, био у гробу три дана и васкрсао. И због Његовога присуства овдје међу нама, установљена је Црква као симбол

Тајне вечере када је Господ сио са својим апостолима, окупи их око трпезе и рекао: ко ме воли тај се са мном сједи за трпезом и тога ја чашћавам, не парама и изврсним јелима, не изврсним пићима, него му дајем себе – Тијело моје и Крв моју.”

Господ нас воли, даје нам самога себе, али, истакао је прота Гојко, то не би било могуће да није Син Очев сишао са неба и био овдје међу нама као човјек. “И не само што су са апостоли који су били с Њим причестили, него и сви људи који су послје Свете педесетнице крштени у име Свете Тројице, крштени и миропомазани, учествују у тој Тајној вечери, причешћујући се од онда до данас. То је Црква Божија”, казао је свештеники Перовић.

По његовим ријечима најљепши показатељ те и такве Цркве управо јесте Свети Василије Острошки и његове мошти јер се он “причешћујући се Светим даровима и живјећи у складу са тим причешћем, осветио и постао свети човјек. Постао свет оном светошћу којом је свет Отац на небу.

“То нам је учинио Син Божији који је живио овдје, био међу нама и подијелио с нама ту своју Вечеру – задње тренутке свога живота. Дао нам своју љубав и причешћујући се том љубављу, иако смо грешни, никакви и свакакви, вјерујући у то причешће и причешћују ће се Њиме, и ми се освештавамо”, поучио је сабране ректор Цетињске богословије, објашњавајући да се тако освештао Свети Василије – причешћем и животом по том причешћу – и да ми сад можемо да дотакнемо мошти човјека који је умро прије 300 година.

Његовом нетрулежном тијелу приступамо, дотичемо га се и цијеливамо јер је он Божији свети човјек, свједок Божјега васкрсења, свједок Божије побједе над смрћу.

“И тако овдје пред овим моштима преплићу се двије тајне: тајна вјечног живота пројављена у моштима и тајна Светога причешћа”, поучио је сабране о. Гојко, подсјећајући да онај који је у свађи са својим ближњима, одбија да види и чује свога најближега, не може прићи да се Богом причести и да су то стара правила Цркве

На крају литургијске проповједи протојереј-ставрофор Гојко Перовић је закључио да су се вјерни и данас сабрали да приступе Богу по древним канонима и правилима Цркве што нас, како је нагласио, “и држи у памети”.

“Иако сви знамо да смо грешни, први ја па сваки човјек кад би гледао по себи не би требао да мрдне из кревета колико је грешан, али Бога ради и Божије љубави ради, устајемо, идемо и радимо како треба, ако не знамо питамо како

треба, па онда по томе радимо. Божији благослов нека је на свима вама.”

Сабрани који су се постом, молитвом и исповјешћу припремали, причестили су се Тијелом и Крвљу Господњом.

mitropolija.com